

วารสารวิจัยรำไพพรรณี

Rajabhat Rambhai Barni Research Journal

ISSN 1906-327X

ปีที่ 12 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2561

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดไข่แมลงไม้ฝอยในเขตเทศบาลตำบลพลับพลา อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี นภัทร์ชุม ทรัพย์อุปถัมภ์, อาจารย์ มินวงษ์	5
การประเมินคุณประชาภรณ์ Portunus pelagicus (Linnaeus, 1758) เพื่อการปรับปรุงการทำประมงอย่างยั่งยืน บริเวณอ่าวคุ้งกระเบน จังหวัดจันทบุรี	15
ชุดภาชนะสุขาติ หินทรายและหินอ่อน ที่ได้มาจากการสำรวจในเขตพื้นที่แม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดนนทบุรี ศุภารักษ์ ภูริธรรม, พงษ์ชัย คำรงค์ใจนวัฒนา	30
แรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานข้าราชการทุกในกลุ่มผู้ประกอบการขนส่งสินค้าจดทะเบียน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล	39
อุทุมพร ออยสุข การพัฒนาแบบจำลองการบริหารการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียนประดิษฐ์ศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	49
ศุนิสา คงสุวรรณ, พรเทพ รุ้งแผน, อรรถนา พันธ์วงศ์ กระบวนการเปลี่ยนผ่านด้านการสอนของครูในชั้นเรียนที่มุ่งเน้นการกับการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน	61
อุเทพ แปลงทับ, คมพล พันธ์ย่าง, ออาทิตยา เพ็มสุข การศึกษาผลลัพธ์ของการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง พลังงานไฟฟ้า สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช	84
ปีติภัทร์ กิจบูรพา การศึกษาความลับพันธุ์ระหว่างการให้อ่านจากกับการบริหารสถานศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี	108
ติลอก คำดุเมือง, ดร. สุนทรารุษ, สุวิชัย ไกค่ายะวัฒน์ ท่านองค์สาวพรมลัยของชาวบางสรวงเก้า อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี	114
ประสาท ตัญญะชาติ, พิสุทธิ์ กาญจน์ การพัฒนาจัดการบ้านเรือนกับพัฒนาแห่งอาชีวศึกษาที่มุ่งเน้นการสร้างอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพ	124
ศราษฎร์ จิตรพัฒนาภักดิ, กฤษณะ จันทสิทธิ์, คมสัน มุยสี การศึกษาคุณภาพการให้บริการที่ส่งผลต่อความจงรักภักดีการใช้บริการธุรกิจสปาในจังหวัดอุดรธานี	147
ศศิประภา พรมทอง การใช้สารจับตัวที่เหมาะสมในการผลิตชุบก้อนจากน้ำกาวเยื่อหูเสือ	160
วริชานน์ นิลอนันท์, ฤกษ์พงษ์ พุทธอม การพัฒนาสื่อวิดีทัศน์ทักษะการวิ่งข้ามวัว สำหรับนักศึกษาสถาบันการผลิตศึกษา	170
กาญจนานา ดิษฐบรรจง, อุบุชิตรา แต้สูงเนิน, นากกร บุญเสียง การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยการออกกลางดันนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา	179
ศิริกุล รัตนมนต์, เอกวิทย์ ใหญ่รุ่นทรัพ, สมพงษ์ บันทุ่น ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์	190
และผลลัพธ์จากการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ ๕ ปานันน กองคำ, ผศ.ดร. สุวรรณโพธิ์, คงรัช นาคแปง	201
ผลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาภิภาค ที่มีต่อความสามารถในการให้เหตุผลและผลลัพธ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕	201
เยาว์ประภา ลิงท์มหายาize, อพาณัชชินี เจริญ, คงรัช นาคแปง โครงการวิจัยเพิ่มศักยภาพเครือข่ายประมงพื้นบ้านจันทบุรีและตราดด้วยหลักเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาชาวบ้าน	201
ชลพรล օคลอนพันธ์, ภานุชิต ล้มประยูร, อุเทพ ศุภานนี, สวัสดิ์ ฟุกตะ, คงฯ รัตนวรา ¹ บทบาทของพระสงฆ์กับการอนุรักษ์ป่าไม้ : กรณีศึกษา พระครูประไธธรรมานภิรัตน์ (สาย ใจดีอนไม้)	201
วัฒนศักดิ์ธรรมาราม ดำเนินวงศ์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง มัธี ลักษณ์พิทย์	201
การพัฒนาแผนที่การเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ในเขตอำเภอเมืองจันทบุรี	201
ศรีศักดิ์ พิทย์ทวีชาญ, ฤกษ์ จุจารัตน์ การประเมินค่าคงทนในมวลรากพืชที่เพิ่มน้ำของไม้อินเดียนเพื่อปักหมุดและภูมิปัญญาชาวบ้าน	201
พงษ์ชัย คำรงค์ใจนวัฒนา, พัทธิธิร้า เพชรทองเกลี้ยง, ชุดภาชนะสุขาติ หินทรายและหินอ่อน ที่ได้มาจากการสำรวจในเขตพื้นที่แม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดนนทบุรี	201
การประเมินค่าคงทนในมวลรากพืชที่เพิ่มน้ำของไม้อินเดียนเพื่อปักหมุดและภูมิปัญญาชาวบ้าน	201

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

โปรดระบุหมายเลข ISSN หรือชื่อของวารสารที่ต้องการทราบผลประเมิน :

ค้นหา

ลำดับ	ชื่อวารสาร	ISSN	เจ้าของ	จัดอยู่ในวารสาร กลุ่มที่	สาขา
1	วารสารวิจัยรำไพพรรณี	1906-327X	สถาบันวิจัยและ พัฒนา มหาวิทยาลัย ราชภัฏรำไพ พรรณี	2	วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี

[Back to top](#)

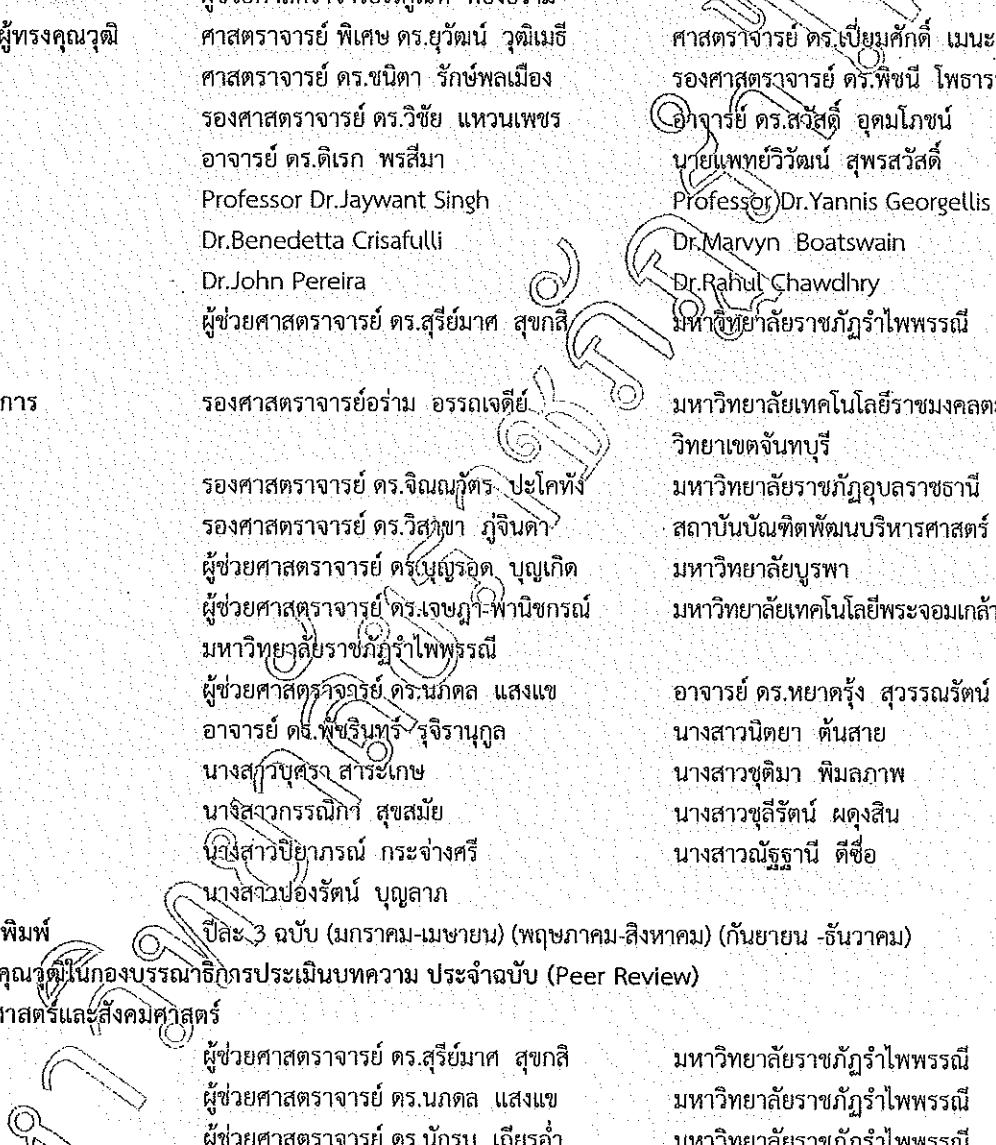

วารสารวิจัยรำไพพรรณี

Rajabhat Rambhai Barni Research Journal

ปีที่ 12 ฉบับที่ 3 ประจำปี 2561 (กันยายน - ธันวาคม)

ISSN 1906-327X

ชื่อ เจ้าของ ที่ปรึกษา บรรณาธิการผู้ทรงคุณวุฒิ บรรณาธิการ กองบรรณาธิการ กำหนดการตีพิมพ์ รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในกองบรรณาธิการประเมินบทความ ประจำฉบับ (Peer Review) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	การสำรวจวิจัยไฟฟอร์ม สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี 41 ม. 5 ถนนศักดิ์มนูล ต.ท่าช้าง อ.เมือง จ.จันทบุรี 22000 ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิวัฒน์ ทองอร่ำ ศาสตราจารย์ พิเศษ ดร.ยวัฒน์ วุฒิเมธี ศาสตราจารย์ ดร.ชนิตา รักษ์ผลเมือง รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย แหวานเพชร อาจารย์ ดร.ดิเรก พรสินna Professor Dr.Jaywant Singh Dr.Benedetta Crisafulli Dr.John Pereira ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์มาศ สุขสถิ รองศาสตราจารย์อร่ำ วรรถ JEETIY รองศาสตราจารย์ ดร.จิณณกัตร ปะโคหง รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ ภู่จันดา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจกร อุด บุญเกิด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา พานิชกรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงนกต แสงแข อาจารย์ ดร.พชรินทร์ รุจิราภูมิ นางสาวบุศวิษา สาระเกษ นางสาวกรรณิกา สุขสมัย นางสาวปิยาภรณ์ กระจางศรี นางสาวบองรัตน์ บุญญาภิ ปีละ 3 ฉบับ (มกราคม-เมษายน) (พฤษภาคม-สิงหาคม) (กันยายน -ธันวาคม) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์มาศ สุขสถิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงนกต แสงแข ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงนกต เดียร์อ่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิภา วงศ์พิพัฒน์พงษ์ อาจารย์ ดร.เสวานิย์ เจียมจักร อาจารย์ ดร.เงนจน สุขแสงประสีทัช อาจารย์ ดร.เยาวเรศ ใจเย็น	 ศาสตราจารย์ ดร.เปี่ยมศักดิ์ เมนะเศวต รองศาสตราจารย์ ดร.พิชณี โพรารามิก อาจารย์ ดร.สหัสส์ ฤกุณไก้ นายแพทริควัฒน์ สุพรสวัสดิ์ Professor Dr.Yannis Georgellis Dr.Marvyn Boatswain Dr.Rahul Chawdhry มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลวันออก วิทยาเขตจันทบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ อาจารย์ ดร.ทวยครุ่ง สุวรรณรัตน์ นางสาวนิตยา ตันสาย นางสาวชุติมา พิมลภพ นางสาวชุลีรัตน์ ผลดุสิน นางสาวณัฐฐานี ตีชื่อ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
---	---	--

อาจารย์วิจารณ์ เขตมรค
รองศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญ์ บุญศรีตัน
รองศาสตราจารย์ ดร.จิณณัท ปะโหัง
รองศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา ภูมิพันธุ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปั้นญา นามส่ง
รองศาสตราจารย์ ดร.กาสัก เตี้ยขันหมาก
อาจารย์ ดร.สุกัสตรา เก้าประดิษฐ์ ทรัพย์ชัยกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทนา คงประเสริฐ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วิวาร์สุข
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ์ ศิริสวัสดิ์
อาจารย์ ดร.นนิต ໂດอดิเทพย์
อาจารย์ ดร.ศักดินา บุญเปี่ยม
อาจารย์ ดร.รรณชัย รัตนเศรษฐ
อาจารย์ ดร.จิราภา พึงบางกรวย
อาจารย์ ดร.สกุติ อิสริyananท
อาจารย์ ดร.ศรัณญา ประสภาพิชชัน
รองศาสตราจารย์ ดร.กาสัก เตี้ยขันหมาก
อาจารย์ ดร.อุรปรีย์ กีดใหญ่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษา คงทอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา ความคุ้นเคย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วชิรินทร์ เสมามอญ
อาจารย์ ดร.ปิยะฉิตา ทองอร่าม
อาจารย์ ดร.ชุมพูนุช สุขหวาน
ดร.กัลย์รัตน์ เมืองสง

สาขาวิชาภาษาสตร์และเทคโนโลยี

อาจารย์ ดร.สุทธิศรี ขัยกูล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พศรัตน์ จันทร์ชุม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ปริญญาภูมิชัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จากรุวรรณ สิงห์ม่วง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศศราย สฤทธิ์พนาวงศ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชุมิมา แก้วภราษฎร์

อาจารย์ ดร.วัชรภรณ์ ตันติพนาทพิทย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงดาว จุลศิริกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชมนัน พันยังพุทธากล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนวัฒน์ ตันติวรรณรักษ์

อาจารย์ ดร.ภัทรพร สร้อยทอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาทิพย์ อินทร์ชื่น

รองศาสตราจารย์ ดร.กรินทร์ กาญจนานันท์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา พานิชกรณ์
นางสาวนันตยา ตันสาย
พ.ศ.2561
บริษัท กีรติการพิมพ์ จำกัด 83/73 ม.3 ต.

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
วิทยาลัยสหพัฒนาราชชีวะ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพ esk ทรี
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพะเยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพะเยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพศรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏไอลองกรน์

ในพระบรมราชูปถัมภ์

โครงการวิจัยเพิ่มศักยภาพเครือข่ายประมงพื้นบ้านจันทบุรีและตราด ด้วยหลักเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาชาวบ้าน

Research Project for Empowering Chanthaburi and Trat's Traditional Fishermen through Networks Based on Principles of Sufficiency Economy and Folk Wisdom

خلال درررم ออสปอนพันธ์^۱، ภานุช ลีมประยูร^۱، สเทพ สถาสน^۱، สวัสดี พุกนະ^۲، ละเว รัตนวาร^۲

¹ คณานุเบนยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

๒ น้ำกิจัยห้องถีน

ບໍລິສັດ

โครงการวิจัยเพิ่มศักยภาพเครื่องข่ายประมงพื้นบ้านจังหวัดชลบุรีและตราดด้วยหลักเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาชาวบ้าน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมและผลกระทบการร้อยหรือของทรัพยากราชายฝั่งที่เจ้งหวัดจังหวัดชลบุรีและตราด 2) ศึกษาแนวทางเพิ่มศักยภาพของกลุ่มประมงพื้นบ้านด้วยแบบจำลองชั้นที่ 3) ศึกษาวิธีการขับเคลื่อนการดำเนินนโยบาย ไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายประมงพื้นบ้านจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า

คำสำคัญ : เพิ่มศักยภาพ, ประมงพื้นบ้าน, หลักเศรษฐกิจพอเพียง, ภูมิปัญญาชาวบ้าน

Abstract

This study aimed to strengthen of Chanthaburi and Trat's traditional fishermen's networks. Both Principles of Sufficiency Economy and folk wisdom. There were three objectives of this Study: 1) to compare causes and effects of coastal resource depletion between Chanthaburi and Trat provinces. 2) To study the guidelines to strengthen potential of Chanthaburi and Trat's traditional fishermen's role model networks. And 3) to study the ways in which both local administration offices and Chanthaburi's traditional fishermen's networks put their policies into practice.

The results revealed that:

1) The causes of resource depletion of Chanthaburi and Trat provinces were not different. The causes included 1) climate variability and ecological imbalance, 2) an increasing number of households, 3) an increasing amount of shrimp farming, 4) large areas of coastal erosion, 5) an increasing number of tourists, including 6) chemical contamination from orchards, resulting in 1) less amount of aquatic fauna, 2) less income among villagers, 3) mobility of working status (e.g. employers to employees), 4) less amount of mangrove forest area, 5) an increasing amount of contamination from garbage, and 6) worse water quality.

2) The guidelines to strengthening fishermen's networks. These included 1) enhancing a variety of activities among the fishermen's networks, local universities, villagers, government and private sectors, 2) providing a larger amount of subsidies from both central and local governments for local fishermen and networks activities, 3) proceeding of local fishermen should be in the form of networks rather than in the form sole owners, 4) providing extra trainings about law and regulations of fishing gears and nets and 5) holding consistent and consociation meeting between local fishermen and networks.

3) Local administration offices situated on or near the coastal areas should create policies and project to solve the problems of coastal resource depletion by themselves rather than only support the projects to solve the problems of coastal resource depletion by themselves rather than only support the projects of the outside organization. This could be the potential Solution that met the local's needs.

Keywords : strengthening, local fishery, sufficiency economy, local wisdom

บทนำ

สืบเนื่องจากพระราชดำรัสของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เมื่อ 11 สิงหาคม พ.ศ.2538 ความว่า “ธรรมชาติ แวดล้อมของเรามิ่งว่าจะเป็นแผ่นดิน ป่าไม้ แม่น้ำ ทะเล และอากาศ มีดีเป็นเพียงสิ่งสวยงาม งามๆ เท่านั้น หากแต่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับ การดำรงชีวิตของเราและคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของเราว่าให้ดีนี้ ก็เท่ากับเป็นการปกป้องรักษาอนาคตไว้ให้ลูกหลานของเราด้วย” แท้ที่มนต์ปักษ์รวมสถานการณ์ของประเทศไทยปัจจุบันกลับเป็นปัญหา และส่งผลกระทบต่อทุกสายอาชีพทั้งทางตรงและทางอ้อม มีสาเหตุ มาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศไทย ได้แก่ ปัจจัยภายใน คือ เกิดการทำร้ายประเทศไทย สิ่งที่มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและ สังคมโดยรวม สิ่งที่ตามมา คือ ปัญหากาฬะเงินฝืด ที่ทำให้ประชาชน ทำมาหากินยากขึ้น การตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลเนماบริโภค จึงต้องคิด เนื่องจากอาหารทะเลมีราคาสูงเมื่อเทียบกับอาหารชนิด อื่นๆ และอุปสรรคจากภายนอกประเทศไทยทั้งทวีปยุโรปกดดันใน เรื่องภาษีศุลกากรและอิริยาบที่กดดันในเรื่องสถานการณ์การค้า มนุษย์ที่ประเทศไทยยังคงอยู่ที่ระดับ Tier 3 คือ เป็นประเทศที่มี ปัญหามากแต่ไม่สามารถแก้ปัญหาหรือไม่มีความพยายามในการ แก้ไขปัญหาอย่างจริงจังมีผลให้ภาครัฐมีการออกกฎหมายเพื่อแก้ไข และตอบโต้มาตรการของต่างประเทศ แต่กลับส่งผลกระทบต่อภาค การประมงอย่างมากซึ่งทำให้ภาคการประมงอ่อนล้าลง เนื่องจาก การเปลี่ยนแปลงแก้ไขพระราชบัญญัติการประมงที่มีการทำหนด กฎเกณฑ์การทำประมงที่เข้มงวดขึ้นในทุกพื้นที่ทำการประมงของ ประเทศไทย ลังหวัดจันทบุรีและตราดมีลักษณะที่ใกล้เคียงกันทั้ง สภาพอากาศ แหล่งหอยเทียบ และทรัพยากรธรรมชาติที่มีพื้นที่ ติดต่อกันทะเลอ่าวไทย ชาวบ้านที่ดังขมขนอยู่บริเวณชายฝั่งจังหวัด อาชีวประมงชายฝั่งเป็นหลักซึ่งต้องพึ่งพาอาชีวกรรมความอดทนสูงรุนแรง ของทรัพยากรห้องทะเลที่กำลังเสื่อมโทรมลงแต่ทั้งสองจังหวัด ยังไม่โอกาส คือ ราคาน้ำมันที่แต่ละปีจะมีราคาสูงขึ้นเนื่องจากสภาพ อากาศแปรปรวนมาพายุเข้าเป็นระยะๆ ทำให้คนดิบดีที่เกิดลังติดต่อกัน ร่วงหล่นเสียหาย ได้ผลผลิตน้อยทำให้เป็นที่ต้องการของห้องตลาด และการลดลงของพื้นที่ปลูกผลไม้จากภาระสูงไปปลูกยางพารา ที่ขณะนี้มีผลตอบแทนที่ดีกว่าแต่ก็ยังมีจุดแข็งที่ถือว่าเป็นช่องทาง ในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาคือของประมงทั้งจังหวัดจันทบุรีและ ตราดมีการรวมกลุ่มเป็นประมงพื้นบ้านที่แหล่งกลุ่ม พยายามหา โอกาสในการสร้างความรู้ สร้างอาชีพโดยการจับมือกันไว้ให้เห็นว่า แน่นและร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ก็ยังมีอุปสรรคทั้งจาก ภายนอกและภายในที่เป็นแรงบันดาลใจให้กลุ่มประมงพื้นบ้านอ่อนแลง โดยปัญหาภายนอกได้ขึ้นจากการที่ประเทศไทยมีปัญหาทาง การเมืองที่ไม่เป็นประชาธิปไตยแต่ในวิกฤติยังมีโอกาส คือ ชายฝั่ง ทั้งสองจังหวัดยังคงมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และกลุ่มประมง พื้นดินได้ตรุษหนักและให้ความสนใจในการพัฒนาและสร้างความ

หลากหลายทางชีวภาพ เช่น มีการทำนาคาดปุ่น การทำเครื่องมือ ทำลายล้าง เช่น awanlak-awanruen ที่มีผลต่อทรัพยากรธรรมชาติ อย่างรุนแรง โดยในปี 2559 คณะผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินงาน สร้างเครือข่ายประมงพื้นบ้านไปสู่จังหวัดตราดที่เป็นผลตอบอุดม จากการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการเสริมสร้างเครือข่ายประมง ชายฝั่งภาคตะวันออกสู่อาเซียน เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ.2557 ในประชุมครั้งนี้ พบว่า จังหวัดจันทบุรี ระยะอ่อน ระยะต่ำ มีการทำงานแบบต่างคนต่างทำทำก่อกลุ่มประมงพื้นบ้านของจังหวัด ระยะที่มีความเข้มแข็งที่เนื่องจากมีการทำงานแบบสามาكن โดยมี สมาคมประมงพื้นบ้านเรือเล็กจังหวัดยะรังเป็นแกนทำให้กลุ่ม ประมงจังหวัดระยะนี้มีความเข้มแข็งมากขึ้น จังหวัดตราดไม่มี ข้อมูลของกลุ่มประมงพื้นบ้านในพื้นที่จังหวัดนี้ยังงานที่เกี่ยวข้อง แต่เมื่อนักวิจัยได้ลงพื้นที่เข้ามาพัฒนาบวกกับกลุ่มประมงพื้นบ้านของ จังหวัดตราดที่เข้มแข็ง มีน้ำยากลุ่มโดยเฉพาะกลุ่มประมงพื้นบ้าน แหลมเทียนที่มีน้ำยาขนาดตระหง่าน ธรรมชาติ เป็นประธานกลุ่มและ นายสายฟ้า ทองโจติ สมาชิกสหกรณ์การบริหารส่วนตำบลอ่าวใหญ่ ที่ทำงานร่วมกันทำให้เป็นกลุ่มประมงพื้นบ้านที่มีความเข้มแข็งและ สามารถจัดการทรัพยากรในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เมื่อ ย้อนไปถูกกลุ่มประมงพื้นบ้านของจังหวัดจันทบุรีพิจารณาเป็นห่วง เนื่องจาก การทำงานของกลุ่มในจังหวัดจันทบุรีที่ยังขาดแกนนำที่ ชัดเจนการทำงานในพื้นที่ ต้องพึ่งพาอาศัยการสนับสนุนจากภาครัฐ ปี 2558 จึงได้ขยายการทำงานวิจัยไปสู่จังหวัดตราดโดยคณะผู้วิจัย แห่งนวัตวิรช สมัครโภณ ประранห์มรมอนรุกษ์และพื้นฟูอ่าว บงกะไชย ได้ลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในโครงการวิจัย การบูรณาการการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาคุณค่า ความหลากหลายทางชีวภาพ กรณีศึกษาการบริหารจัดการ ทรัพยากรหอยลายของกลุ่มประมงพื้นบ้านแหลมเทียนยีดหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาชาวบ้าน (วช.2559) ซึ่ง การลงพื้นที่จังหวัดตราดในครั้งนี้เป็นจุดเริ่มต้นในทำงานร่วมกัน ระหว่างกลุ่มเครือข่ายประมงพื้นบ้านจังหวัดตราดกับเครือข่าย ประมงพื้นบ้านจันทบุรี

ผู้วิจัยเห็นพ้องต้องกันว่าจำเป็นต้องเพิ่มศักยภาพ เครือข่ายประมงพื้นบ้านจันทบุรีและตราดด้วยหลักเศรษฐกิจ พอเพียงและภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อนำไปสู่การยกระดับคุณภาพ ชีวิตและการพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง และภูมิปัญญาชาวบ้าน ดังนั้นประเด็นสำคัญคือจะทำอย่างไร ที่จะเพิ่มศักยภาพเครือข่ายประมงพื้นบ้านจันทบุรีและตราดโดย ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาชาวบ้าน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาเบริร์ยบที่เย็บสาเหตุและผลกระทบ
การร่อรอยหรือของทรัพยากร้ายฝังทั่วจังหวัดจันทบุรี และตรด
พื้นบ้านดันแบบจังหวัดจันทบุรี และตรด
  - เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มศักยภาพของกลุ่มประมง
จันทบุรี และตรด
  - ศึกษาวิธีการขับเคลื่อนการนำนโยบายไปปฏิบัติของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายประมงพื้นบ้านจังหวัด
จันทบุรี และตรด ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาชาวบ้าน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขั้นตอนการเตรียมความพร้อม เพื่อสร้างความตระหนักถึงปัญหาของชุมชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชุมชนเครือข่าย ประมงพื้นบ้านจันทบุรี และตราด

- 1.1 นักวิจัยลงพื้นที่ชุมชนเครือข่ายประมงพื้นบ้าน
จังหวัดจันทบุรี และตราด เพื่อพูดคุยวางแผนการทำวิจัยในเบื้องต้น
เริ่มจากเครือข่ายประมงพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรี นักวิจัยได้ลงพื้นที่
เมื่อ วันที่ 24 กันยายน พ.ศ.2559

- 1.3 คณฑ์ผู้ว่าจังหวัดประสารงานไปยังแกนนำในพื้นที่ ชุมชนเครือข่ายประมงพื้นบ้านจังหวัดตราดและชุมชนเครือข่าย ประมงพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรี เพื่อดำเนินการจัดเก็บข้อมูล ความหลากหลายทางชีวภาพและข้อมูลคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน บ้านแหลมเทียนในเดือนธันวาคม 2559 โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานและรวบรวมข้อมูลเดิมของชุมชนที่ยังมีอยู่ และมีประสิทธิภาพมาใช้ในการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของชุมชน นำไปใช้ในการกำหนดกิจกรรม

- ## 2. ขั้นตอนการวางแผนปฏิบัติการเพื่อสร้างกระบวนการ เรียนรู้

- 2.1 คณวิจัยได้ใช้วิธีการส่งเสริมกระบวนการเมื่อส่วนร่วมของนักศึกษาให้มีโอกาสลงพื้นที่ชุมชนเครือข่ายประมงพื้นบ้านจันทบุรี และตราด เพื่อสัมภาษณ์ชุมชนและจัดเก็บข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพและข้อมูลคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนสำหรับใช้เป็นข้อมูลคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนเพื่อขับเคลื่อนกิจกรรมต่อไป โดยคณวิจัยได้ประสานงานกับแกนนำ

เครือข่ายประเมินพื้นบ้านจังหวัดตราดและชุมชนเครือข่ายประเมินพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรีผู้ใหญ่บ้านและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นไว้ก่อน เมื่อได้ข้อมูลมาแล้วจะนำไปปรับเปลี่ยนและนำไปตรวจสอบความถูกต้องและยืนยันข้อมูลในเวทีเสวนาเปิดตัวโครงการวิจัยซึ่งขั้นตอนนี้ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

2.2 การรวบรวมกลุ่มสมาชิกสร้างกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่โดยใช้ภูมิปัญญาของชุมชนที่เห็นว่าสามารถนำมาขับเคลื่อนกิจกรรมโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาชาวบ้านซึ่งขั้นตอนนี้ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

2.3 นำภูมิปัญญาชาวบ้านที่ค้นหาและมีศักยภาพมาสร้างกิจกรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมและความต้องการของสมาชิกตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกิจกรรม คือ เวิ่นค้นหาแล้วนำมาปฏิบัติการทำกิจกรรมร่วมกัน บันทึกผลการใช้ภูมิปัญญาเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาต่อไปขั้นตอนนี้ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้อที่ 3

3. ขั้นตอนการถ่ายทอดองค์ความรู้ภูมิปัญญาสู่เครือข่ายประเมินพื้นบ้านจันทบุรี และตราด

3.1 โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเปิดตัวโครงการเพิ่มศักยภาพเครือข่ายประเมินพื้นบ้านจันทบุรี และตราด ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาชาวบ้าน จังหวัดจันทบุรี ณ วัดบางกะไวย ตำบลบางกะไวย อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี วันอาทิตย์ที่ 15 มกราคม พ.ศ.2560

3.2 โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเปิดตัวโครงการเพิ่มศักยภาพเครือข่ายประเมินพื้นบ้านจันทบุรี และตราด ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาชาวบ้านจังหวัดตราด ณ ชุมชนบ้านแหลมเทียน ตำบลอ่าวใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดตราด วันอาทิตย์ที่ 22 มกราคม พ.ศ.2560 โดยทั้งสองโครงการนี้จะวิจัยได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกทำโครงการตามที่นักศึกษาสนใจในลักษณะการซ้อมเบื้องโครงการ

3.3 โครงการ รปศ.จิตอาสาท่าน้ำหมกชีวภาพ ณ ชุมชนบ้านปากน้ำ แรมหมู ตำบลตะกาดเงา อ่าวเกอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี วันศุกร์ที่ 27 มกราคม พ.ศ.2560

3.4 โครงการ รปศ.จิตอาสาชั้นลูกบลอลธรรมชาติเพื่อปรับสภาพน้ำอ่าวแหลมเทียน ณ วัดอ่าวใหญ่ ตำบลอ่าวใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดตราด วันเสาร์ที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560

3.5 โครงการ รปศ.ช่วยชีวิตปูทะเล ณ โรงเรียนวัดบางกะไวย ตำบลบางกะไวย อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี วันพุธที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560

3.6 โครงการ รปศ.จิตอาสาเพิ่มศักยภาพเครือข่ายประเมินพื้นบ้านจันทบุรีครั้งที่ 1 ณ วัดปากน้ำแรมหมู ตำบลตะกาดเงา อ่าวเกอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี วันเสาร์ที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560

3.7 โครงการ รปศ.จิตอาสาสร้างจิตสำนึกรักษาเรื่องราวของทรัพยากรชายฝั่งให้กับเยาวชน ตำบลอ่าวใหญ่ ณ โรงเรียนอ่าวใหญ่พิทยาครร์ ตำบลอ่าวใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดตราด วันศุกร์ที่ 3 มีนาคม พ.ศ.2560

3.8 โครงการ รปศ.จิตอาสาปรับปรุงภูมิทัศน์ เกาะเตียน ณ ชุมชนบ้านแหลมเทียน ตำบลอ่าวใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดตราด วันอาทิตย์ที่ 5 มีนาคม พ.ศ.2560

3.9 โครงการ รปศ.จิตอาสาเพิ่มศักยภาพเครือข่ายประเมินพื้นบ้านจันทบุรี ครั้งที่ 2 ศูนย์ประชุมหมู่ 7 ตำบลสนนามไชย อำเภอนายายอam จังหวัดจันทบุรีวันเสาร์ที่ 18 มีนาคม พ.ศ.2560

3.10 โครงการ รปศ.จิตอาสาสร้างแหล่งพักพิงสัตว์น้ำ ณ บ้านแหลมเทียน ตำบลอ่าวใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดตราด วันศุกร์ที่ 24 มีนาคม พ.ศ.2560

③) 11 โครงการมุนษยศาสตร์ร่วมใจสร้างความหลากหลายทางชีวภาพและสร้างสรรค์ศิลปะชายฝั่งภาคตะวันออก ณ วัดอ่าวใหญ่ ตำบลอ่าวใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดตราด วันอาทิตย์ที่ 30 เมษายน พ.ศ.2560

4. ขั้นตอนการประเมินผลสัมฤทธิ์และผลกระทบของโครงการวิจัยและถ่ายทอดผลการวิจัยสู่ชุมชน

4.1 การประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการประเมินผลสัมฤทธิ์และผลกระทบการวิจัยเพิ่มศักยภาพเครือข่ายประเมินพื้นบ้านจันทบุรี ตราดยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาชาวบ้าน

4.2 จัดเวทีคืนข้อมูลการวิจัยให้ชุมชนเวทีโครงการถ่ายทอดผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ทำซึ่งเชือกและเนื้้าหมักชีวภาพบ้านปากน้ำแรมหมู วันเสาร์ที่ 19 สิงหาคม พ.ศ.2560

ผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถตอบวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. สาเหตุการร้อยหรือของทรัพยากรชายฝั่งทะเลจันทบุรีและตราด พบว่า

1.1 สภาพอากาศที่แปรปรวนและระบบ呢นเวที่ไม่สมดุลส่งผลให้ปริมาณทรัพยากรสัตว์น้ำร้อยหรือเนื่องจากสภาพโลกร้อนทำให้สัตว์น้ำไม่เจริญเติบโตสภาพอากาศที่แปรปรวนทำให้เกิดคลื่นลมทำให้เกิดตะกอนจำนวนมาก

1.2 ปริมาณครัวเรือนเพิ่มขึ้นส่งผลทำให้ชาวบ้านมีรายได้น้อยลงทำให้ชาวบ้านที่เคยมีฐานะเป็นเจ้าของกิจการกลับถอยเป็นลูกจ้างทั้งจังหวัดจันทบุรี และตราด ส่งผลให้กลุ่มประเมินพื้นบ้านจำนวนมากต้องปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตโดยเริ่มจากคนวัยทำงานต้องออกไปทำมาหากินไกลถึงกำเนิดมากขึ้น

1.3 การทำนาคุ้มปริมาณเพิ่มขึ้นส่งผลให้ป่าชายเลนลดลง ในที่นี้หมายถึง ปริมาณทำนาคุ้มเดิมและใหม่ล้วนเกิดจากการบุกรุกป่าชายเลนและขยายฟื้นเมืองการทำนาคุ้มไม่ได้ผลผลิตดังที่หวังทำให้นาคุ้มปิดตัวลงไปแล้วแต่ป่าชายเลนก็ถูกบุกรุกทำลายไป

1.4 ปัญหาด้วยขาดเช้าช่วยฝ่ายมีปริมาณมากส่งผลให้ป่าชายเลนลดลง ที่ดินทำกินของชาวบ้านก็ถูกทำลายกลายเป็นทะเล

1.5 ปริมาณน้ำท่อเที่ยวเพิ่มขึ้นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

1.6 การใช้สารเคมีในการทำสวนผลไม้ส่งผลกระทบให้สารเคมีจากการทำสวนผลไม้หลงสู่ทะเลทำให้คุณภาพของน้ำเปลี่ยนแปลงไป

2. แนวทางการเพิ่มศักยภาพเครือข่ายประมงพื้นบ้าน ต้นแบบจังหวัดจันทบุรี และตราราด ได้แก่ การใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) มาเป็นเครื่องมือในการเพิ่มศักยภาพเครือข่ายประมงพื้นบ้าน ต้นแบบจังหวัดจันทบุรี และตราราด เนื่องจากกระบวนการวิจัยดังกล่าว ได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มประมงพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรี และตราราด ที่อยู่ใกล้ชิดฐานทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งมากที่สุดให้มีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของตนเองโดยอาศัยกระบวนการวิจัยเพื่อสร้างความรู้และสร้างตัวตนให้แก่กลุ่มประมงพื้นบ้าน โดยเริ่มจากทำให้กลุ่มประมงพื้นบ้านได้รู้จักตัวตนของตนว่าเข้าคือใคร มีต้องอะไรแล้วใช้ตัวตนดังกล่าวไปสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มประมงพื้นบ้านทั้งในและนอกพื้นที่โดยมีกระบวนการสร้างตัวตนที่สำคัญ คือ ต้องให้ชาวบ้านมาร่วมกันเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เรียนรู้ดังนี้ ใจ อะไร คือปัญหาของตนของคนนี้ กี่ร่วมกันและหากความรู้ร่วมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นมีรายละเอียดอย่างไร เกิดขึ้นได้อย่างไร และถ้าจะแก้ปัญหาดังกล่าวควรจะทำอย่างไร เพื่อให้ชาวบ้านได้มาร่วมกันแก้ไขปัญหาทั้งในระดับพื้นที่และในระดับนโยบายจนได้กระทั่งได้แนวทางการเพิ่มศักยภาพเครือข่ายประมงพื้นบ้านต้นแบบจังหวัดจันทบุรี และตราราด ได้แก่

2.1 การเพิ่มกิจกรรมการมีส่วนร่วมที่หลากหลายระหว่างกลุ่มประมงพื้นบ้านจันทบุรี และตรารามหาวิทยาลัย หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้มากขึ้นและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำข้อมูลที่ได้รับใช้มาแก้ปัญหาในพื้นที่โดยอาศัยศักยภาพและภูมิปัญญาของชาวบ้านในการขับเคลื่อนกิจกรรมร่วมกัน

2.2 รัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นจำเป็นต้องเพิ่มเงินอุดหนุนการดำเนินกิจกรรมของเครือข่ายและกลุ่มประมงพื้นบ้านเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนกิจกรรมให้สำเร็จและมีผลอย่างเป็นรูปธรรม

2.3 กลุ่มประมงพื้นบ้านจะต้องดำเนินงานในลักษณะเครือข่ายมากกว่าที่จะดำเนินงานเพียงลำพังเพื่อให้การดำเนินการสำเร็จอย่างรวดเร็วแล้วยังมีประสิทธิภาพ

2.4 เพิ่มการอบรมเพิ่มเติมขอกฎหมายระเบียบและเครื่องมือประมงเพื่อให้กลุ่มประมงพื้นบ้านให้มีความรู้และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา

2.5 การประชุมกลุ่มประมงพื้นบ้านและเครือข่าย ต้องดำเนินการสม่ำเสมอจริงจังจะเป็นตัวช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อการทำงานและการแก้ไขปัญหาภายในพื้นที่

3. การขับเคลื่อนการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายประมงพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรี และตราราดโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาชาวบ้านคณวิจัยพบว่า

3.1 องค์การบริหารส่วนตำบลเทศบาลส่วนใหญ่ ยังไม่ได้จับประเด็นปัญหาทรัพยากรร่อยหรอโดยตรงการทำงานแต่ละครั้งต้องมีการประสานงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอความร่วมมือมาอย่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าที่เป็นการจัดเรื่ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง

3.2 การกระจายอำนาจด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมไม่ควรจำกัดอยู่ที่ภาครัฐแต่ควรเป็นกระบวนการที่ประชาชนองค์กรประชาชนได้มีส่วนสำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

3.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีบทบาทที่จะต้องส่งเสริมกระบวนการที่เป็นประชาธิปไตย

3.4 การประสานสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานเป็นพื้นฐานที่เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งที่ผ่านมาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่ได้นำเสนอการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแต่เป็นไปในลักษณะขอความร่วมมือมากกว่าที่จะเป็นบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง

3.5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมียุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นซึ่งที่ผ่านมาพบว่า แผนทุกแผนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งที่มีการลงนามผู้บริหารท้องถิ่นแต่ในความเป็นจริงประชาชนจำนวนมากไม่ทราบถึงการมีอยู่ของแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไม่ทราบรายละเอียดเนื้อหาของแผนว่ามีความเดือดร้อนเร่งด่วนต่อตนหรือไม่กล่าวอีกนัยหนึ่งว่าอย่างมีช่องว่างระหว่างแผนกับประชาชน

3.6 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเป็นแหล่งข้อมูลเป็นองค์ความรู้ซึ่งท้องถิ่นสามารถใช้ฐานสนับสนุนความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการหรือกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อท้องถิ่น

3.7 วิธีการขับเคลื่อนการนำนโยบายมาปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้นั้นสามารถทำได้ด้วยการประยุกต์ภูมิปัญญาชาวบ้านเดิมที่มีอยู่ของแต่ละกลุ่มประมงพื้นบ้าน เช่น จังหวัดจันทบุรี ได้แก่ ภูมิปัญญาการทำน้ำหมักซึ่งภาพของกลุ่มประมงพื้นบ้านภาคใต้ เช่น หมูภูมิปัญญาการทำธนาคารปูของกลุ่มประมงพื้นบ้านท่าแครงและภูมิปัญญาการทำธนาคารปูของกลุ่มประมงพื้นบ้านแหลมเทียน มาประยุกต์และปรับปรุงเป็นกิจกรรมแลกเปลี่ยนภูมิปัญญาสำหรับการเพิ่มศักยภาพและแก้ไขปัญหาของกลุ่มประมงพื้นบ้านที่มีอยู่ให้หมดไปพร้อมกับการเสริมสร้างจิตสำนึกและทัศนคติที่ดีให้กับคนในชุมชนในการอนุรักษ์และพัฒนาระบบราชการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กลับมา มีความอุดมสมบูรณ์

สรุปและอภิปรายผล

1. ข้อค้นพบถือว่ากับเครือข่ายกลุ่มประมงพื้นบ้านในจันทบุรี และตระดูก ว่าความแตกต่างของสมาชิกในเครือข่าย เป็นแรงผลักดันกิจกรรมขับเคลื่อนการอนุรักษ์และพัฒนาระบบราชการธรรมชาติทางทะเลและชายฝั่งได้โดยอาศัยวัตถุประสงค์ร่วมกันแล้ว ใช้พลังพลังกำลังฐานทรัพยากรของสมาชิกในกลุ่มให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยอาศัยกระบวนการวิจัยแบบ PAR ที่ต้องสืบค้นถึงสาเหตุ ที่แท้จริงของปัญหาที่คนดูแลรักษาไม่สามารถป้องกันและขจัดได้ ให้เครือข่ายกลุ่มประมงพื้นบ้านและท้องถิ่นสามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคจากการประสบภัยธรรมชาติ ที่สำคัญคือภัยธรรมชาติที่เข้าใจในเรื่องของข้อกฎหมายต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบนี้ ส่วนร่วมสามารถสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายกลุ่มประมงพื้นบ้านจันทบุรี และตระดูก ได้ด้วยการทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และกิจกรรมการเพิ่มศักยภาพของกลุ่มประมงพื้นบ้านสองจังหวัด โดยอาศัยวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบนี้ ส่วนร่วมที่นำความรู้และภูมิปัญญาจัดเดิม ของแต่ละชุมชนมาปรับเปลี่ยนกิจกรรมสร้างเครือข่ายและแก้ไขปัญหาของตนที่คล่องแพ้เรื่องที่สำคัญ จะต้องแกนนำที่เข้มแข็งมีลักษณะกล้าได้กล้าเสีย มีไหวพริบที่จะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าจะทำให้การดำเนินงานต่างๆ เป็นไปได้เร็ว แต่ถ้าแกนนำเครือข่ายกลุ่มประมงพื้นบ้านมีลักษณะเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวมจะกล่าวเป็นจุดด้อยสำคัญทำให้การทำงานไม่เต็มที่ แม้ว่าจะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐก็ตาม แกนนำที่เข้มแข็งจะต้องเห็นความสำคัญของการประยุกต์กลุ่มดำเนินการอย่างจริงจัง ปัญหาทุกเรื่องจะต้องนำเข้าที่ประชุมแล้วออกเป็นข้อสรุป ออกเป็นมาตรฐานของกลุ่มส่วนแกนนำที่อ่อนแอมากจะเก็บปัญหาไว้กับตัวเพียงลำพังบางครั้งมีอารมณ์อยู่เหนือเหตุผล ลงผลให้การขับเคลื่อนกิจกรรมบางอย่างล้าช้าส่งผลต่อการแก้ไขปัญหาที่ล้าช้าออกไปคงจะวิจัยพบว่า สอดคล้องกับเสรี พงศ์พิศ (2548) ที่ได้กล่าวว่า เครือข่ายคือกระบวนการทางสังคมอันเกิดจาก

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กลุ่ม องค์กร สถาบันโดยมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์และความต้องการบางอย่างร่วมกัน อย่างร่วมกันดำเนินกิจกรรมบางอย่างโดยมีสมาชิกของเครือข่าย ยังคงเป็นเอกเทศไม่เข้าต่อ กัน

2. ข้อค้นพบเกี่ยวกับทรัพยากรชายฝั่งทางทะเลและชุมชนภูมิปัญญาที่มีความเชื่อมโยงของตัวเองเข้ากับแหล่งที่มีประโยชน์ เช่น ภูมิปัญญาชาวบ้านที่มีความรู้เรื่องของจุลินทรีย์กลับทางทะเล ภูมิปัญญาชาวบ้านที่มีความรู้เรื่องของปลูกป่าชายเลนที่สามารถใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านเรื่องธนาคารปูดังนั้นการเพิ่มศักยภาพเครือข่าย จึงสามารถแลกเปลี่ยนภูมิปัญญาชาวบ้านกันได้ไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไกลหรือเดินทางไกลจากภูมิปัญญาที่เกิดขึ้น 3) สามารถปรับใช้ภูมิปัญญาได้เหมาะสม ตามความต้องการ ตามความจำเป็น และทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด 4) รู้ความสามารถสนับสนุนภูมิปัญญาชาวบ้านในการขับเคลื่อนกิจกรรมการฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งได้โดยเฉพาะการทำบ้านปลา ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นแหล่งที่มีประโยชน์ 5) ภูมิปัญญาชาวบ้านสามารถพัฒนาให้เหมาะสมกับเทคโนโลยีปัจจุบัน เช่น การบันทึก การประชาสัมพันธ์โดยผ่านสังคมออนไลน์ เช่น Facebook Line ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ในเมือง (2538) ได้อธิบายภูมิปัญญาไทยกับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพของท้องถิ่น การพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยไม่ผิดธรรมชาติ เป็นแนวทางการพัฒนาอย่างที่มีความยั่งยืนโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนโดยเฉพาะทรัพยากรด้านความหลากหลายทางชีวภาพที่บรรพบุรุษของเรารักษาไว้ให้ยั่งยืน ไม่เสียหาย เป็นเวลาราวนานนับพันปี และได้ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการใช้ทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืนมาโดยตลอด

3. ข้อค้นพบเรื่ององค์กรปกครองท้องถิ่นกับการเพิ่มศักยภาพ 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังไม่ได้จับประเด็นภูมิปัญญาทรัพยากรอย่างจริงจัง จังหวัดต้องทำงานโดยมีการประสานงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากกว่าที่เป็นการเริ่มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง 2) การกระจายอำนาจด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่ควรจำกัดอยู่ที่ภาครัฐแต่ควรเป็นกระบวนการที่ประชาชนองค์กรประชาชนได้มีส่วนสำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการ 3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควร มีบทบาทที่จะต้องส่งเสริมกระบวนการที่เป็นประชาธิปไตย 4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีความมุ่งมั่น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นและจำเป็นต้องลดช่องว่างระหว่างแผนกับประชาชน 5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเป็นแหล่งข้อมูล เป็นองค์ความรู้ซึ่งท้องถิ่นสามารถใช้ฐานสนับสนุนความคิดเห็น เกี่ยวกับโครงการหรือกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อท้องถิ่นซึ่งสอดคล้อง

กับนันทวัฒน์ บรมนันท์ และแก้วคำ ไกรสรพงษ์ (2544) ได้เสนอ
ประเด็นที่ควรพิจารณาเกี่ยวกับการกระจายอำนาจการบริหารจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับบทบาทที่จำเป็นขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาท
ที่ต้องส่งเสริมกระบวนการที่เป็นประชาธิปไตย ด้วยมีการทบทวน
บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งอาจต้องปรับเปลี่ยน
ไปจากเดิมตามฐานความคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
ด้วยและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเป็นหน่วยบริการซึ่งวัด
ที่ผลผลิตหรือหน่วยส่งเสริมการบริหารจัดการที่เป็นประชาธิปไตย
ซึ่งจากการบูรณาการในการดำเนินการจะเป็นส่วนสำคัญที่กำหนด
ภารกิจอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการมี
ส่วนร่วมขององค์กรชุมชนและประชาชนว่าจะกว้างขวางครอบคลุม
และมีการพัฒนาการไปให้ทิศทางใด

4. ข้อค้นพบเรื่อง การกัดเซาะชายฝั่งคณะผู้วิจัย พบร้า
สาเหตุการกัดเซาะชายฝั่งตำบลอ่าวใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดตราด
ความรุนแรงของคลื่นลมส่งผลทำให้เกิดคลื่นสูงปะทะกับชายฝั่ง
อย่างรุนแรงเนื่องจากชายฝั่งมีความลาดชันน้อยน้ำท่วมได้ง่าย¹
ต่อ ก่อนดินที่ประกอบกันเป็นทรายปนดินเหนียวซึ่งร่วนจับตัวไม่แน่น
และชายฝั่งที่เปิดโลกลงย่างต่อการรับของมรมดโดยตรง พบร้า สาเหตุ
การกัดเซาะชายฝั่งเกิดจากธรรมชาติจากคลื่นลมเป็นสิ่งที่มีบุญย์
เรียนรู้ปรับตัวเข้ากับสภาพปัจจุบันได้ แต่ชาวบ้านก็ไม่เห็นความสำคัญ
ของปัจจัยภัยกัดเซาะชายฝั่งทำให้ชาวบ้านไม่สนใจที่จะปลูกป่าชายเลน
เพื่อแก้ไขปัญหานี้ซึ่งป่าชายเลนจะเป็นกำแพงธรรมชาติที่จะป้องกัน²
การกัดเซาะชายฝั่ง ดังนั้นคณะวิจัยจึงมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการ
อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าชายเลน คณะวิจัยพบร้า สถาศดล้องกับ สนธิ
อักษรแก้ว และคณะ (2558) ได้อธิบายความสำคัญของป่าชายเลน
ด้วยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลและชายฝั่ง³
ไว้ดังนี้ ป่าชายเลนหรือที่เรียกว่าอีโค่ย่างหนึ่งว่า ป่าไม้กา เนื่องจากมี⁴
ไม้โคงกางขึ้นอยู่ร่องมากภายใน สำหรับภาษาอังกฤษใช้ว่า Mangrove
Forest ซึ่งหมายถึง สัมคมพืชที่ขึ้นอยู่ตามชายฝั่งทะเลเดินเล่น และ⁵
บางครั้งเรียกว่า Intertidal Forest ซึ่งหมายถึง ป่าที่ขึ้นอยู่ริเวรเนณ
พื้นที่ชายฝั่งทะเลระหว่างน้ำทะเลและน้ำทะเลลงต่ำสุด⁶
ป่าชายเลนจะพบขึ้นอยู่ที่ริมฝั่งแม่น้ำและแม่น้ำทะเลสาบ
ปากอ่าว และเกาะต่างๆ ของประเทศไทยในแถบโซนร้อน ป่าชายเลน⁷
เป็นที่ร่วมของพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์นานาชนิด

5. ข้อค้นพนเรื่อง วิชารัฐประศาสนศาสตร์ในความหมายใหม่ที่ปัจจุบันปัญหารวยกรุงจะจงกระจายซึ่งเกิดจากความยากจนและความเหลือมล้าของรายได้ที่ยังคงเป็นปัญหานึ่งจากช่องระหว่างคนรวยกับคนจนยังความท่างกันมากซึ่งหมายรวมถึงโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและสวัสดิการของรัฐ ซึ่งในความเป็นจริงจะพบว่า ในโลกของทุกวัยกับโลกของความเป็นจริงแทบจะเรียกว่า คนละโลกกันยังมีซึ่งกันเอง

เหลือลมล้าต่างๆ เป็นจำนวนมากโดยเฉพาะในโลกของความเป็นจริง ซึ่งการศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ในปัจจุบันผู้เรียนจะต้องปรับตัว โดยสามารถบูรณาการกับสาขาวิชานี้ ได้ในลักษณะสหวิทยาการ มากขึ้น เช่น การนำความรู้ความหลากหลายทางชีวภาพความรู้เรื่อง การกัดเซาะชายฝั่ง ความรู้เรื่อง ระบบนิเวศความรู้ทางการเกษตร ระบบการศึกษา ระบบสังคม ระบบการเมือง ระบบการปกครอง ระบบเศรษฐกิจ ผู้มาสัมพันธ์เชื่อมโยงซึ่งกันและกันซึ่งการแก้ไข ปัญหาทรัพยากรชั่วคราวที่มีอยู่หรือเป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งที่ชี้ให้เห็นว่า การทำงานนั้นจะต้องทำเป็นระบบไม่สามารถทำเพียงหน่วยงานใด หน่วยงานหนึ่งได้ ดังนั้นมหาวิทยาลัย ผู้เรียน ชาวน้ำบ้านชุมชนและ หน่วยงานภาครัฐต้องประสานงานการเพื่อปรับเปลี่ยนทิศทางใน การแก้ไขปัญหาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับพัฒนา บรรลุวัฒนา (2543) ที่ได้อธิบายถึง วิชารัฐประศาสนศาสตร์ใน ความหมายใหม่ ต้องการให้วิชาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับโลก ความเป็นจริง (relevant) แยกได้สามประการ ประการแรกวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ที่ต้องหันต่อสถานการณ์ที่แปรผันอยู่ตลอดเวลา ในปัจจุบันจะเห็นได้จากการถูกเตือนความคิดเรื่องการกระจาย อำนาจและการมีส่วนร่วมประการที่ 9 สองวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ต้องหันตัวหันตัวไปตามทิศทางต่างๆ ของคนสหรัฐอเมริกา จึงควรสนใจ เปรียบเทียบการบริหารงานของรัฐบาลในประเทศไทยและสหรัฐอเมริกา ด้วยกันเอง เช่น การเปรียบเทียบการบริหารของเมืองต่างๆ ประการที่ สามวิชารัฐประศาสนศาสตร์ต้องเป็นประโยชน์ต่อนักปฏิบัติและ ช่วยให้เข้าใจโลกความเป็นจริงดีขึ้น ดังนั้นความต้องการทำให้วิชา รัฐประศาสนศาสตร์ทันต่อเหตุการณ์ของนักเรียนประศาสนศาสตร์ ในความหมายใหม่ จึงหมายถึง ความต้องการส่งเสริมความยัติธรรม ทางสังคม (social equity) โดยมุ่งเน้นเรื่องความเสมอภาคของ ประชาชนในการรับบริการสาธารณะ ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ รัฐในการตัดสินใจและปฏิบัติตามนโยบาย การสนับสนุนความต้องการ ของพลเมืองมากกว่าความต้องการขององค์กรสาธารณะซึ่ง การศึกษาและหลักสูตรทางรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลักษณะเป็น สหวิทยาซึ่งเป็นวิชาที่พยายามแก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยการผนวก ทฤษฎีต่างๆ เข้าไปด้วย

6. ข้อค้นพบเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญา
ชาวบ้านได้แก่

6.1 ภูมิปัญญาการทำปุยอินทรีย์ชีวภาพชนิดน้ำ
จากขยายกล้วยของกลุ่มประมงพื้นบ้านปากน้ำแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัด
ชัยนาท ที่ได้นำขยายกล้วยซึ่งเป็นสัดที่หาได้ยากในชุมชน
บ้านปากน้ำแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นวัตถุดิบหลักในการทำปุยชีวภาพชนิดน้ำ
สำหรับบำบัดน้ำเสียในลำคลองและพื้นที่ในชุมชนที่มีแหล่งน้ำ
ไม่ไหลเวียนบางส่วนนำไปปรัตตันไม้ใช้ในห้องน้ำ ผลที่ได้ปรากฏว่า
น้ำปุยอินทรีย์ชีวภาพชนิดน้ำสามารถนำไปใช้สำหรับการแก้ไขปัญหา
ของชุมชนได้จริง

6.2 ภูมิปัญญาการทำจุลินทรีย์บล็อกที่คณะวิจัยได้ร่วมกับคณะวิจัยห้องถีนได้วิเคราะห์ปัญหาสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในชุมชนบ้านอ่าวน้ำใหญ่ ที่ประสบกับปัญหาคุณภาพน้ำที่เปลี่ยนแปลงไปที่ส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตของคนในชุมชน แล้วติดใจที่ยังคงค้นพบคำตอบของปัญหาในเบื้องต้นว่า จุลินทรีย์บล็อกน้ำจะแก้ปัญหาและปรับสภาพน้ำเน่าเสียในชุมชนได้และได้เดินทางไปศึกษาและเรียนรู้การทำจุลินทรีย์บล็อกจากปราษฎาชาวบ้านในชุมชนบ้านอ่าวน้ำใหญ่ และได้ร่วมกันพัฒนาได้สัดส่วนวัดถูกต้องที่เหมาะสมในการทำจุลินทรีย์บล็อก ได้แก่ รำข้าว 5-6 กะสอบ หัวเชือ 1 ลิตร การก้น้ำตาล 10 กิโลกรัม โดยโลไม่ร์ 30 กระสอบและติดปุ่มลาก โดยได้ร่วมกันทดลองทำจุลินทรีย์บล็อกระยะเวลาในการทำโครงการ 2 ครั้ง แต่ละครั้งได้ทำจุลินทรีย์ EM บล็อก จำนวน 10,000 ถุง ซึ่งระยะเวลาที่จะพอยใช้ได้แล้ว คือ 30 วัน งานนี้ก็นำไปยืนลงสู่ทะเบียนผลจากการทดลองในครั้งนี้ คือ จากแหล่งน้ำมีตักษอนติดเด่นและของเสียเมื่อยืนจุลินทรีย์บล็อกไปในแหล่งน้ำทำให้ติดเด่นตักษอนและของเสียที่ส่งกลิ่นเหม็นลดน้อยลงและค่าออกซิเจนในน้ำเพิ่มขึ้น และจากคำบอกเล่าของคนในชุมชน พบว่าปริมาณสัตตน้ำในพื้นที่มีเพิ่มมากขึ้น คณะวิจัยพบว่า สอดคล้องกับวิสุทธิ์ เป้ไม้ (2538) ได้อธิบายคุณค่าของความหลากหลายทางชีวภาพไว้วัดนี้ ความหลากหลายทางชีวภาพมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเป็นอยู่และความอยู่รอดของมนุษย์ เพราะความหลากหลายทางชีวภาพเป็นทรัพยากรธรรมชาติอย่างหนึ่งซึ่งเป็นที่พึงพาอาศัยของมนุษย์โดยเป็นปัจจัยสี่ อาหาร เครื่องดื่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรคสำหรับการดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ในอดีตกล่าวที่ผ่านมามนุษย์ได้เรียนรู้การใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อการดำรงชีวิตอย่างสอดคล้องกับธรรมชาติและมนุษย์ได้กล่าวไปเป็นส่วนหนึ่งของสมดุลของธรรมชาติตามกระบวนการวิวัฒนาการของมนุษย์

7. ข้อค้นพบเรื่อง ระดับคุณภาพชั่วต.-คุณวิจัยพบว่า คุณภาพชีวิตของชุมชนเครือข่ายประเมินพื้นบ้านเครือข่ายลั่นทบูรี และตราด พบร่วมกับประกอบอาชีพประเมินพื้นบ้านและทำสวนผลไม้มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างมีแนวโน้มที่ดีขึ้น เป็นจากมีรายได้มาจากการทำประมงและสวนผลไม้ สวนครัวเรือนที่ประกอบอาชีพประเมินพื้นบ้านเพียงอย่างเดียวที่มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างมีแนวโน้มที่จะลดลง เนื่องจากต้องพึ่งพารายได้จากการทำการทำประมงเพียงอย่างเดียวซึ่งจากการจัดเก็บข้อมูลสามารถนำมาวิเคราะห์และสรุปได้ว่าคุณภาพชีวิตของเครือข่ายประเมินพื้นบ้านลั่นทบูรี และตราด ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ในชุมชนมีชีวิตปกติสุขอยู่กับแบบเครือข่ายโดยมีภัยคุกคามน้อยที่สุด เช่น แมลงสารภัยดำเนินการต่างๆ ในชุมชนเป็น

ไปอย่างสะดวกได้รับการสนับสนุนจากส่วนท้องถิ่น หนี้สินส่วนใหญ่จะเป็นหนี้สินเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ สภาพความสัมพันธ์ทางสังคมโดย ผู้รับรายได้ปัญหาเศรษฐกิจในชุมชนมีน้อยมาก ส่วนด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัญหาในชุมชน คือ การลดลงของป่าชายเลนในชุมชนมีการดำเนินการกุ้งทำให้มีน้ำเสียจากน้ำกุ้งไหลลงสู่ลักษณะ และการทาระบบพื้นบ้านส่วนใหญ่มีการจ้างแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานให้ชาวบ้านที่ประกอบอาชีพประเมินพื้นบ้านบางส่วนต้องเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่น เช่น ช่างไฟฟ้า ช่างประปา ลูกจ้างเกษตรกร คณะวิจัยพบว่า สอดคล้องกับไกรวัฒน์ ชัยสดิต (2541) กล่าวว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง ความพึงพอใจในชีวิตที่เป็นสุข มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจอยู่ในสังคมและสภาพแวดล้อมที่ดี มีการพักผ่อนหย่อนใจที่เพียงพอ มีความพร้อมและสามารถที่จะดำรงสถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและค่านิยมทางสังคมสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและปัญหาที่สับซ้อนได้และสามารถดำเนินชีวิตวิถีการที่ขอบธรรมเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนพึงประสงค์ภายใต้เครื่องมือและทรัพยากรที่มีอยู่

ข้อเสนอแนะ

1. เครือข่ายกลุ่มประเมินพื้นบ้านควรขับเคลื่อนกิจกรรมคุ้มครองบ้านเรือนและการอนุรักษ์และพื้นที่พุทธพยากรณ์ธรรมชาติที่หลากหลายและดำเนินการอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง
2. รัฐบาลควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนให้เข้ามายื่นรับในกิจกรรมการอนุรักษ์และพื้นที่พุทธพยากรณ์ธรรมชาติในพื้นที่
3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดทำแผนยุทธศาสตร์การเพิ่มศักยภาพเครือข่ายประเมินพื้นบ้านให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

เอกสารอ้างอิง

- ไกรฤทธิ์ ช่วยสถิต. (2541). คุณภาพชีวิตด้านครอบครัวและชุมชนของชาวไทยมุสลิมในชุมชนเมือง : ศึกษากรณีชุมชนบ้านหัวสะพานสะเตงและชุมชนกำแพงบางโภ. กรุงเทพมหานคร: ภาคนิพนธ์, บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ทฤษฎีและแนวการศึกษา. (ค.ศ.1887-ค.ศ.1970).
- พิทยา บรรรัตน์. (2543). รัฐประศาสนศาสตร์ ทฤษฎีและแนววิสัยทัศน์ ไปไม้. (2538). สถานภาพความหลากหลายทางชีวภาพในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สว.).
- นันทวัฒน์ บรรนันท์และแก้วคำ ไกรสรพงษ์. (2544). การปกคล้องส่วนท้องถิ่นกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : วิญญาณ.
- สนิท อักษรแก้ว. (2558). ลักษณะโครงสร้างของป่าชายเลนในรายงานการสัมมนาระบบนิเวศป่าชายเลนครั้งที่ 3 จังหวัดสงขลา 8-12 เมษายน 2522. (หน้า 73-81).
- กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- เสรี พงษ์พิช. (2548). เครือข่าย. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.phongphit.com/content/view/84/2/>. วันที่ 6 กันยายน 2558